

Sygn. akt II CNP 159/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 października 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Mirosław Bączyk

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym
w Izbie Cywilnej w dniu 25 października 2007 r.,
skargi A. G.
o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia
Sądu Okręgowego w Z.
z dnia 14 marca 2007 r.,
wydanego w sprawie z wniosku A. G.
przy uczestnictwie D. B.
o podział majątku wspólnego,

odrzuca skargę.

Uzasadnienie

Pan A. G. wniósł skargę o stwierdzenie niezgodności z prawem zarządzenia Przewodniczącego Wydziału VI – Cywilno - Odwoławczego Sądu Okręgowego z dnia 14 marca 2007 r. Jako podstawę prawną skargi wskazał m.in. art. 424¹ § 1 i § 2 k.p.c. Z uzasadnienia zaskarżonego zarządzenia wynika to, że A. G. złożył w postępowaniu o podział małżeńskiej wspólności majątkowej wniosek o przywrócenie mu terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia postanowienia z dnia 13 kwietnia 2006 r. Zwrot wniosku – zaskarżonym zarządzeniem - nastąpił z uwagi na niewykonanie przez wnioskodawcę A. G. zarządzenia z dnia 20 lutego 2007 r. w przedmiocie uzupełnienia wniosku o przywrócenia terminu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia powinna spełniać wymogi formalne przewidziane w art. 424⁵ k.p.c. Ponadto zgodnie z art. 87¹ k.p.c., w postępowaniu przed Sądem Najwyższym obowiązuje zastępstwo stron przez adwokata lub radcę prawnego (tzw. przymus adwokacko-radcowski). Wymóg takiego zastępstwa odnosi się także do wniesionej do Sądu Najwyższego skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia. Tymczasem wniesiona skarga została podpisana przez samego skarżącego (s. 6 skargi). Skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia sporządzona zatem z naruszeniem art. 87¹ k.p.c. podlega odrzuceniu jako niedopuszczalna (art. 424⁸ § 1 k.p.c.).

Należy podkreślić, że wniesiona przez skarżącego skarga podlega odrzuceniu także z innego jeszcze powodu. Skarga nie przysługuje bowiem na zarządzenie przewodniczącego, w tym także – na zarządzenie zwrotu wniosku o przywrócenie terminu do złożenia wniosku o sporządzenie uzasadnienia orzeczenia (por. np. podobnie – postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 grudnia 2005 r., III CZ 102/05, niepubl.). Zarządzenie przewodniczącego nie należy bowiem do kategorii orzeczeń, o których wspomina przepis art. 424¹ § 1 k.p.c.

Z przedstawionych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. orzekł jak w sentencji.